

Sygn. akt V KZ 3/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 lutego 2022 r.

sprawy **A. K.**

z powodu zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt V Ka [...],

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A.K. wniósł do Sądu Okręgowego w P. w ustawowym terminie osobiście sporządzoną kasację od wyroku tego Sądu z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt V Ka [...].

Zarządzeniem z dnia 29 listopada 2021 r. skazany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji, poprzez przedłożenie tej skargi sporządzonej i podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania.

W odpowiedzi na to wezwanie skazany ponownie wniósł osobiście sporządzone pismo procesowe zatytułowane „kasacja”, podnosząc że działa we własnym imieniu, „opierając się na uzyskaniu dyplomu prawa administracyjnego z włączeniem prawa Cywilnego i Karnego na U. [...]”.

Zarządzeniem z dnia 13 grudnia 2021, sygn. akt V WKK [...], Zastępca Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

odmówiła przyjęcia uzupełnionej w ten sposób kasacji, wobec wniesienia jej przez osobę nieuprawnioną.

A. K. wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie, nie odnosząc się w nim bezpośrednio do treści zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w zamian stawiając zarzuty wyrokowi Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt V Ka [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zastępca Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. słusznie odmówiła przyjęcia osobiście sporządzonej przez skazanego kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 października 2021r., sygn. akt V Ka [...], wobec nieuzupełnienia przezeń braku formalnego skargi i nie złożenia kasacji sporządzonej i podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego, do czego został on wezwany zarządzeniem z dnia 29 listopada 2021 r.

Z treści art. 526 § 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Kasacja jest bowiem wysoce sformalizowanym, nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i tylko podmioty fachowe uprawnione są do jej sporządzenia oraz podpisania w imieniu strony, która nie jest w stanie - jako nieprofesjonalista - ocenić samodzielnie wystąpienia podstaw do jej złożenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., III KZ 21/19). Osobiste przekonanie strony postępowania, że w związku z uzyskanym wykształceniem dysponuje odpowiednią wiedzą i umiejętnościami, by sporządzić środek odwoławczy od orzeczenia sądu II instancji nie ma znaczenia dla oceny spełnienia tego formalnego wymogu – o ile strona nie jest jednocześnie adwokatem lub radcą prawnym. Tak jednak nie dzieje się w niniejszej sprawie, a treść wniesionych przez skazanego pism procesowych, tj. „apelacji od wyroku Sądu odwoławczego” oraz „zażalenia” utwierdza w przekonaniu o słuszności ustanowienia przez prawodawcę tzw. przymusu adwokacko - radcowskiego w sprawach kasacyjnych.

Biorąc pod uwagę, że skazany, pomimo wezwania, nie usunął braków formalnych osobiście sporządzonej kasacji, należało odmówić przyjęcia tej kasacji, jako niespełniającej standardów wymaganych od tego środka zaskarżenia.

W związku z tym zaskarżone zarządzenie jako prawidłowe i słuszne należało utrzymać w mocy.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.